

Dosar nr. 2ra-1099/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Al. Arhip)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

DECIZIE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea de a permite accesul la locul de muncă, repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” împotriva Victoriei Beiu cu privire la anularea ordinelor, a contractului de muncă și a acordului suplimentar la contractul de muncă,

împotriva deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” și s-a menținut hotărârea din data de 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea de a permite accesul la locul de muncă, repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată și s-a respins, ca neîntemeiată, acțiunea reconvențională depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” împotriva Victoriei Beiu cu privire la anularea ordinelor, a contractului de muncă și a acordului suplimentar la contractul de muncă,

c o n s t a t ă:

La 09 septembrie 2016, Beiu Victoria, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea

ordinelor, obligarea de a permite accesul la locul de muncă, repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta, Beiu Victoria a indicat că, prin ordinul nr. 106 din 05 septembrie 2016 s-a intentat anchetă de serviciu, în privința sa, în calitate de șef al farmaciei, din cadrul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, în legătură cu comportamentul Victoriei Beiu, s-a suspendat contractul individual de muncă, încheiat între Victoria Beiu și IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, pînă la data de 20 septembrie 2016 și s-a suspendat prestarea muncii de către Victoria Beiu și a plății drepturilor salariale de către IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”.

Reclamanta, Victoria Beiu a menționat că, ordinul nr. 106 din data de 05 septembrie 2016 i-a fost adus la cunoștință la 06 septembrie 2016.

Astfel, reclamanta a invocat că, ordinul nr. 106 din 05 septembrie 2016 este o tentativă de a o intimida, precum și de a-o concedia, prin inițierea unor anchete de serviciu ilegale, în condițiile în care Victoria Beiu, s-a aflat în concediu de îngrijire a copilului.

Reclamanta a precizat că, prin ordinul nr. 158 din 01 septembrie 2016, Victoriei Beiu i s-a permis reluarea activității după concediul de îngrijire a copilului, începînd cu 01 septembrie 2016, în funcția de șef al farmaciei. Însă, acest ordin, a fost unul formal deoarece Victoria Beiu nu a fost admisă la muncă și nu s-a efectuat primirea-predarea bunurilor și medicamentelor etc.

Reclamanta a menționat că, revenind la locul de muncă, la 01 septembrie 2016, directorul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, nu i-a oferit posibilitatea de a munci, iar, la solicitarea reclamantei de a i se permite accesul la locul de muncă sau de a i se prezenta vreun act, din care reiese că nu i se permite să muncească, directorul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, i-a comunicat că actul îl va primi, apoi a fost inițiată ancheta de serviciu. Temeiul inițierii anchetei de serviciu, a fost o plângere din anul 2012, depusă de un paznic, respectiv termenul de aplicare a sancțiunii este expirat.

La fel, reclamanta, Victoria Beiu a invocat că, suspendarea contractului de muncă este neîntemeiată, or în ordin, nu se reflectă nici o motivare, privind necesitatea suspendării, fapt, care constituie o îngrădire ilegală și nejustificată a dreptului fundamental la muncă.

Reclamanta a indicat că, funcția de farmacist diriginte din cadrul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, nu presupune o funcție de administrare din cadrul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, care i-ar permite de a influența ancheta de serviciu, pe care o consideră neîntemeiată.

La fel, reclamanta a specificat că, circumstanțele indicate supra, i-au cauzat suferințe de ordin psihic, frustrare psihologică, insomnie, pierderea încrederii în dreptate, supremația legii, stare de stres în familie, care s-a răsfrîns negativ asupra alăptării copilului minor. Mai mult, salariul din activitatea, pe care o desfășoară în cadrul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, constituie sursa de venit de bază a familiei.

Reclamanta a indicat că, conform Anexei nr. 1 la Regulamentul privind salarizarea angajaților din instituțiile medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, aprobată prin Hotărârea de Guvern nr. 837 din 6 iulie 2016, salariul de funcție al șefului de farmacie este de 4300 lei, iar conform notei explicative la Regulamentul sus indicat, la salariile de funcție lunare a lucrătorilor cu funcție de conducere, există o majorare de salariu, de la 10 la 50 la

sută, în dependență de volumul de lucru. Respectiv, până la concediu de îngrijire a copilului, începând cu 25 mai 2013, suportul la salariul de funcție pentru funcția de conducere, ca șef de farmacie, era de 30%.

La 11 octombrie 2016, reclamanta a menționat că, la data de 20 septembrie 2016, a fost emis ordinul nr. 116, cu privire la modificarea ordinului nr. 106 din data de 05 septembrie 2016, și anume a fost modificată data limită, a perioadei de derulare a anchetei de serviciu, pînă la data de 05 octombrie 2016, iar termenul de suspendare a contractului individual de muncă, a fost modificat pînă la data de 05 octombrie 2016.

Reclamanta, Victoria Beiu, a invocat că, la data de 06 octombrie 2016 a avut loc ședința Comisiei disciplinare, la care a fost invitată să ofere explicații în legătură cu plângerea depusă de Bărghieru Anatol.

Reclamanta a indicat că, Comisia de disciplină a comunicat că, Victoria Beiu nu a avut dreptul să fotografieze careva lucruri din farmacie și demersul depus de Bărghieru Anatol și nici nu a avut dreptul să intre în incinta farmaciei, să înregistreze convorbirile și audierea reclamantei de către Comisia de disciplină.

La fel, reclamanta a specificat că, Comisia de disciplină a ignorat solicitarea Victoriei Beiu, de a invita lucrătorii IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, pentru elucidarea circumstanțelor de fapt, invocate în demers.

Respectiv, reclamanta a menționat că, în rezultatul anchetei de serviciu a fost emis ordinul nr.125 din 06 octombrie 2016, prin care Victoria Beiu a fost sancționată disciplinar, sub formă de mustrare. Ordinul nr.125 din 06 octombrie 2016 i-a fost adus la cunoștință reclamantei, Victoria Beiu, la data de 10 octombrie 2016, dar i s-a refuzat solicitarea Victoriei Beiu, de a i se elibera procesul verbal al Comisiei de disciplină și hotărârea acesteia.

Reclamanta, Victoria Beiu a specificat că, în ordinul nr.125 din data de 06 octombrie 2016, nu sunt indicate temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, fiind menționate doar niște fraze generale, precum că, reclamanta a vizitat toate încăperile farmaciei și a încăperilor, în care se păstrează preparatele stupefiante, psihotrope, toxice, etc. și a filmat cu telefonul mobil, fără să înștiințeze administrația IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”.

La fel, reclamanta a precizat că, Comisia de disciplină și administrația IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, nu au ținut cont de faptul că, Victoria Beiu a încheiat cu IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” un contract de răspundere materială integrală în anul 2008.

Prin cererea de modificare a pretențiilor, reclamanta, Victoria Beiu a indicat că, la momentul examinării cauzei în prima instanță, se afla în concediul pentru îngrijirea copilului minor, din ce motiv a renunțat la pretenția cu privire la obligarea pîrîtului de a permite accesul la locul de muncă a reclamantei Beiu Victoriei, angajată în funcția de farmacist diriginte în cadrul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”.

Astfel, reclamanta, Victoria Beiu, concretizându-și pretențiile pe parcursul examinării cauzei, a solicitat constatarea încălcării dreptului la muncă; anularea ordinului nr. 106 din 05 septembrie 2016 cu privire la efectuarea anchetei de serviciu; anularea ordinului nr. 116 din 20 septembrie 2016 cu privire la modificarea ordinului nr. 106 din 05 septembrie 2016; anularea ordinului nr. 125 din 06 octombrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare; obligarea pîrîtului IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, să calculeze și să achite Victoriei Beiu, salariul de 4300 lei, plus suportul

la salariul, în mărime de 30%, pentru absența forțată de la muncă, începând cu data de 01 septembrie 2016, pînă la data pronunțării hotărârii judecătorești; încasarea din contul pîrîtului, în beneficiul reclamantei a prejudiciului moral, în suma de 35 000 lei; încasarea din contul pîrîtului în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de judecată, în mărime de 10 000 lei.

La 30 martie 2017, Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” a depus acțiune reconvențională împotriva Victoriei Beiu cu privire la anularea ordinelor, a contractului de muncă și a acordului suplimentar la contractul de muncă.

În motivarea acțiunii, reclamanta în cadrul acțiunii reconvenționale, IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a indicat că, la data de 21 noiembrie 2008, Victoria Beiu a fost angajată în cadrul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, în calitate de farmacist, pe o durată nedeterminată, fapt confirmat prin cererea de angajare din 20 noiembrie 2008, ordinul nr. 184 din 20 noiembrie 2008 și contractul individual de muncă nr. 148/08 din 20 noiembrie 2008. Ulterior, la data de 28 noiembrie 2008, Victoria Beiu a fost transferată în funcția de șef al farmaciei, fapt confirmat prin ordinul nr.129 din 28 noiembrie 2008, ordinul nr.188 din 28 noiembrie 2008, emis de directorul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, acordul, în scris, al Victoriei Beiu, de a ocupa această funcție și acordul suplimentar nr. 148/08-150 din 28 noiembrie 2008, la contractul individual de muncă nr. 148/08 din 20 noiembrie 2008.

IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a invocat că, ordinul directorului IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” nr.184 din 20 noiembrie 2008; ordinul nr.129 din data de 28 noiembrie 2008, ordinul nr.188 din 28 noiembrie 2008, emis de directorul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, contractul individual de muncă nr.148/08 din data de 20 noiembrie 2008 și acordul suplimentar nr.148/08-150 din 28 noiembrie 2008, la contractul individual de muncă nr.148/08 din 20 noiembrie 2008, sunt lovite de nulitate.

Astfel, pîrîta/reclamanta în cadrul acțiunii reconvenționale, a menționat că, la momentul angajării în funcția de farmacist, și ulterior în funcția de șef al farmaciei în cadrul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, Victoria Beiu a prezentat pentru confirmarea studiilor farmaceutice, diploma de licență xxxxx din data de 09 iulie 2008, nr. de înregistrare 50811500465, care atestă absolvirea Universității Libere Internaționale din Moldova și deținerea de către Victoria Beiu a titlului de licențiat în tehnologia produselor cosmetice și medicinale, profilul Tehnologia chimică, specialitatea Tehnologia produselor cosmetice și medicale, codul specialității 0352. Însă, pentru a deține și profesia, funcția de farmacist șef al farmaciei unei instituții medico-sanitare publice, este obligatoriu titlul de licențiat în specialitatea farmacie, codul specialității 1751.

Ulterior, la data de 11 iunie 2011, Victoria Beiu, a obținut în cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testițanu”, calificarea de farmacist, profilul Farmacie, specialitatea Farmacie, fapt confirmat prin diploma de studii superioare, nr. XXXXX din 23 iunie 2011.

IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a precizat că, aceste studii au durat 3 ani, fără a se finaliza cu obținerea titlului de licențiat în farmacie, fără a efectua studiile postuniversitare de rezidențiat și fără a deține pînă în prezent o categorie de calificare, minim categoria II de calificare, condiții imperative stabilite de legiuitor pentru a

deține funcția de farmacist diriginte, adică șef de farmacie, în cadrul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”.

La fel, IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, a menționat că, prin scrisoarea nr.01-4/6-651 din 19 septembrie 2016, Direcția management personal medical a Ministerului Sănătății, a indicat că, pentru a putea exercita profesia de farmacist, Victoria Beiu, trebuie să dispună de diplomă de licență în specialitatea și profilul respectiv, condiție neîntrunită de către aceasta.

Ulterior, prin scrisoarea nr.01-4/6-48 din 09 ianuarie 2017, Ministerul Sănătății a expediat în adresa IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” răspunsul Comisiei de atestare a farmaciștilor, nr.5/2016 din 21 decembrie 2016, prin care Comisia de atestare a farmaciștilor, luând în considerație cadrul legislativ în domeniu, în vigoare în perioada în care a absolvit facultatea și a fost angajată în calitate de farmacist, Victoria Beiu, a constatat că, pentru exercitarea funcției de farmacist-diriginte al farmaciei, Victoria Beiu trebuie să dispună de diplomă de licență în specialitatea și profilul farmacie și să dețină cel puțin categoria a doua de calificare de farmacist. Prin urmare, Comisia de atestare a constatat că, Victoria Beiu nu este suficient de calificată și nu deține studiile corespunzătoare pentru a exercita o asemenea funcție de maximă responsabilitate, adică funcția de șef al farmaciei, într-o instituție medico-sanitară publică pentru copii, precum este IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”.

Astfel, IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a specificat că, Victoria Beiu, de la data angajării și pînă în prezent, practică activitatea farmaceutică ca profesie, fără a avea studiile farmaceutice corespunzătoare.

Conform Nomenclatorului specialităților pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior și mediu de specialitate, aprobat prin Legea nr. 1070 din data de 22 iunie 2000, specialitatea 0352, Tehnologia produselor cosmetice și medicinale nu este identică cu specialitate 1751, Farmacie.

În drept, IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” și-a întemeiat acțiunea în baza art. 2, 216-217 al Codului civil, art. 45, 49, 57, 84 al Codului muncii, art.8 al Legii ocrotirii sănătății nr.411 din 28 martie 1995, art.22, 27 al Legii cu privire la activitatea farmaceutică nr.1456 din 25 mai 1993, art. 28 al Legii învățământului nr. 547 din data de 21 iulie 1995, art.3. al Legii nr. 142 din 07 iulie 2005 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor de formare profesională și al specialităților pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior, ciclul I și Ordinul Ministerului Sănătății al Republicii Moldova nr. 553 din 02 decembrie 2006.

Astfel, IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a solicitat admiterea prezentei acțiuni reconvenționale; anularea ordinul nr. 129 din 28 noiembrie 2008, anularea ordinului nr.184 din 20 noiembrie 2008, anularea ordinului nr.188 din data de 28 noiembrie 2008, anularea contractului individual de muncă nr.148/08 din data de 20 noiembrie 2008, încheiat între IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” și Victoria Beiu și anularea acordului suplimentar nr. 148/08-150 din 28 noiembrie 2008, la contractul individual de muncă nr.148/08 din 20 noiembrie 2008, încheiat între IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” și Victoria Beiu.

Prin hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă,

anularea ordinelor, obligarea acordării permisiunii de acces la locul de muncă, calculării și achitării salariului și sporului la salariu, compensarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, s-a anulat ordinul emis de directorul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”, Alexandru Holostenco nr. 125 din 06 octombrie 2016, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Victoria Beiu, s-a încasat din contul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” în beneficiul Victoriei Beiu, salariul pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada 06 septembrie 2016– 06 octombrie 2016, suma de 5000 lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral și suma de 5000 lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică. În rest acțiunea s-a respins. Acțiunea reconvențională înaintată de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” împotriva Victoriei Beiu, cu privire la constatarea nulității absolute a actelor juridice, s-a respins, ca neîntemeiată.

Iar, prin încheierea din 13 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată, cererea depusă de vice directorul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, Mihalcean Vitalie, cu privire la explicarea dispozitivului hotărârii din 17 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru adoptat în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea acordării permisiunii de acces la locul de muncă, calculării și achitării salariului și sporului la salariu, compensarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională înaintată de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” împotriva Victoriei Beiu, cu privire la constatarea nulității absolute a actelor juridice.

Prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” și s-a menținut hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea acordării permisiunii de acces la locul de muncă, calculării și achitării salariului și sporului la salariu, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională înaintată de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” împotriva Victoriei Beiu cu privire la constatarea nulității absolute a actelor juridice.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din data de 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 05 februarie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 1493 (f.d.215 vol. I), însă dovada recepționării deciziei recurate, de către recurenta IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, la materialele cauzei, lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că, recursul a fost depus de IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, la 06 aprilie 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs, recurenta IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a solicitat casarea integrală a deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 17 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care, să fie respinsă integral acțiunea civilă inițială înaintată de Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco", privind constatarea încălcării dreptului la muncă, obligarea permiterii accesului la muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, penalității pentru fiecare zi de întârziere, a prejudiciul moral și a cheltuielilor de judecată și să fie admisă integral, acțiunea reconvențională înaintată de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco" împotriva Victoriei Beiu, privind constatarea nulității ordinului nr. 129 din 28 noiembrie 2008, a ordinului nr.184 din 20 noiembrie 2008, a ordinului nr.188 din 28 noiembrie 2008, anularea contractului individual de muncă nr. 148/08 din 20 noiembrie 2008 încheiat între IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” și Victoria Beiu, anularea acordului suplimentar nr. 148/08-150 din 28 noiembrie 2008, la contractul individual de muncă nr. 148/08 din data de 20 noiembrie 2008, încheiat între IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” și Victoria Beiu.

Recurenta, IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a invocat că, instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, dar au aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea și cauza a fost judecată în absența unui participant la proces, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Suplimentar celor invocate în acțiunea reconvențională, recurenta, IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a menționat că, în temeiul art.220 alin. (1) al Codului civil, ordinul de angajare, al Victoriei Beiu, este lovit de nulitate absolută, în condițiile în care contravine normei imperative prevăzute de alin. (1) al art.57 al Codului muncii, adică Victoria Beiu nu dispune de diploma de studii necesară, pentru exercitarea funcției de șef al farmaciei.

Recurenta, IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a indicat că, în litigiul dedus judecătii, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, nu se întemeiază pe normele materiale cu un caracter imperativ, în baza cărora a fost înaintată acțiunea reconvențională, acestea conținând doar o enumerare ale unor fapte, fără trimiteri la norme legale, respectiv, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Mai mult, recurenta a specificat că, normele legale, în baza cărora a fost emisă hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, poartă un caracter formal, și nu de drept material, fapt ce indică că, instanțele ierarhic inferioare au aplicat prevederile legale nepertinente raportului juridic litigios.

La fel, recurenta, IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a invocat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, și anume art.210 alin.(1) Codul muncii.

Or, instanța de apel a menționat că, angajatorul nu a reținut nici o normă concretă, care să încadreze faptele Victoriei Beiu, în vederea aplicării sancțiunii

disciplinare, adică nu a indicat temeiurile de drept, în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Însă, art.201 Codul muncii stabilește că, disciplina muncii reprezintă obligația tuturor salariaților de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convențiile colective, cu contractele colective și cu cele individuale de muncă, precum și cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unității.

Astfel, prima instanță și instanța de apel nu au dat apreciere faptului că, în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare nr.125 din 06 octombrie 2016 Victoriei Beiu, au fost indicate ca temeiuri de drept, contractul individual de muncă și contractul colectiv de muncă. Astfel, conform contractului colectiv de muncă din data de 19 decembrie 2014, pentru anul 2015-2018, încheiat între Administrația IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” și Organizația Sindicatului "SĂNĂTATEA" și Convenției colective, la nivel de ramură, pentru anii 2014-2017, angajatorul este în drept de a aplica sancțiunile disciplinare, față de salariați, numai de modul stabilit de legislația în vigoare. Pct. 37.3 al actelor menționate mai sus, prevede respectarea și aplicarea standardelor medicale, a normelor de comportament și a principiilor eticii și deontologiei medicale, în cadrul relațiilor de serviciu, iar, pct. 37.7 prevede păstrarea cu strictețe a secretelor medicale și a altor informații cu caracter personal și pct.37.8 prevede manifestarea onestității și a obiectivității în activitatea profesională.

Recurenta, IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a reiterat că, contractul individual de muncă încheiat între angajator și salariat stabilește expres în cadrul Titlului I, pct.7 lit. c) și lit. d) că, salariatul se obligă să respecte regulamentul intern al unității și să respecte disciplina muncii; iar, pct.8 lit. d) stabilește că, angajatorul are dreptul să tragă salariatul la răspundere disciplinară și materială, în modul stabilit de Codul muncii și de alte acte normative.

IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a reiterat că, la emiterea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare Victoriei Beiu, s-a fost ținut cont atât de temeiurile de fapt, cât și cele de drept reglementate de art.210 alin.(1) Codul muncii.

Mai mult, recurenta IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, a invocat că, la data de 20 noiembrie 2017, reprezentantul IMSP SCMC "Valentin Ignatenco" a înregistrat în cancelaria Curții de Apel Chișinău, cererea nr.01-9/444 din data de 17 noiembrie 2017, prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată în instanța de apel, iar, ulterior, nu a primit nici o citație despre locul, data și ora desfășurării ședinței de judecată și la data de 13 februarie 2018 a recepționat decizia recurată a Curții de Apel Chișinău.

La 08 mai 2018, în adresa intimă, Victoria Beiu, a fost expediată copia recursului declarat de IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, iar intimata, pînă la data examinării recursului, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin încheierea din 04 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” împotriva deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de

IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, urmează a fi admis, se casează decizia din data de 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitară Publice, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea de a permite accesul la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” împotriva Victoriei Beiu cu privire la anularea ordinelor, a contractului de muncă și a acordului suplimentar la contractul de muncă, cu trimiterea spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din următoarele motive.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că, reclamanta Victoria Beiu a precizat că, la 01 septembrie 2016, s-a emis ordinul nr. 158 prin care i s-a permis reluarea activității după concediul de îngrijire a copilului, începînd cu 01 septembrie 2016, în funcția de șef al farmaciei. Iar, prin ordinul nr. 106 din 05 septembrie 2016 s-a intentat anchetă de serviciu, în privința Victoria Beiu, din cadrul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, în legătură cu comportamentul acesteia, s-a suspendat contractul individual de muncă, încheiat între Victoria Beiu și IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, pînă la 20 septembrie 2016 și s-a suspendat prestarea muncii de către Victoria Beiu și a plății drepturilor salariale de către IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”.

La fel reclamanta a menționat că, la data de 20 septembrie 2016, a fost emis ordinul nr. 116, cu privire la modificarea ordinului nr. 106 din 05 septembrie 2016, și anume a fost modificată data limită, a perioadei de derulare a anchetei de serviciu, pînă la data de 05 octombrie 2016, iar termenul de suspendare a contractului individual de muncă, a fost modificat pînă la data de 05 octombrie 2016.

Totodată, în rezultatul anchetei de serviciu a fost emis ordinul nr.125 din data de 06 octombrie 2016, prin care Victoria Beiu a fost sancționată disciplinar, sub formă de mustrare, care i-a fost adus la cunoștință reclamantei, Victoria Beiu, la data de 10 octombrie 2016.

La 09 septembrie 2016, Beiu Victoria, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitară Publice, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea de a permite accesul la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Iar, la 30 martie 2017, Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” a depus acțiunea reconvențională împotriva Victoriei Beiu cu privire la anularea ordinelor, a contractului de muncă și a acordului suplimentar la contractul de muncă.

Prin hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea acordării permisiunii de acces la locul de muncă, calculării și achitării salariului și sporului la salariu, compensarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, s-a anulat ordinul emis de directorul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”, Alexandru Holostenco nr. 125 din 06 octombrie 2016, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Victoria Beiu, s-a încasat din contul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” în beneficiul Victoriei Beiu, salariul pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada 06 septembrie 2016– 06 octombrie 2016, suma de 5000 lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral și suma de 5000 lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică. În rest acțiunea s-a respins. Acțiunea reconvențională înaintată de Instituția Medico-Sanitare Publice, Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” împotriva Victoriei Beiu, cu privire la constatarea nulității absolute a actelor juridice, s-a respins, ca neîntemeiată.

Iar, prin încheierea din 13 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată, cererea depusă de vice directorul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, Mihalcean Vitalie, cu privire la explicarea dispozitivului hotărârii din 17 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru adoptat în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea acordării permisiunii de acces la locul de muncă, calculării și achitării salariului și sporului la salariu, compensarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională înaintată de Instituția Medico-Sanitare Publice, Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” împotriva Victoriei Beiu, cu privire la constatarea nulității absolute a actelor juridice.

Prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” și s-a menținut hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea acordării permisiunii de acces la locul de muncă, calculării și achitării salariului și sporului la salariu, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională înaintată de Instituția Medico-Sanitare Publice, Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” împotriva Victoriei Beiu cu privire la constatarea nulității absolute a actelor juridice.

Instanța de recurs menționează că, prin definiție, litigiul individual de muncă este un conflict juridic din domeniul reglementării muncii, care poate fi soluționat în modul stabilit de lege, ale cărui părți sunt salariatul și angajatorul, și al cărui conținut constituie drepturile, obligațiile și interesele părților raportului individual de muncă, ce nu pot fi exercitate ca urmare a divergențelor nesoluționate dintre părți.

Dreptul la soluționarea litigiilor individuale de muncă derivă din însuși art.5 din Codul muncii, care asigură tuturor salariaților, fără excepție, dreptul la soluționarea litigiilor individuale de muncă.

Colegiul reține că, una din pretențiile înaintate de reclamanta Victoria Beiu este anularea ordinului nr. 125 din 06 octombrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare.

Conform ordinului nr. 125 din 06 octombrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare Victoriei Beiu, aceasta a fost sancționată inclusiv și pentru faptul că, în perioada 01 septembrie 2016 – 02 septembrie 2016, a încălcat regimul funcționării secției de tip închis și anume, nu a avut dreptul de a efectua controlul medicamentelor, ce sunt prezente în farmacie și nu a avut dreptul de a filma în incinta IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, în special, în secția „Farmacie” (f.d.60 vol. I).

Respectiv, instanța de apel urma să stabilească care atribuții, ale funcției de șef al farmaciei, au fost încălcate de Victoria Beiu, prin acțiunile indicate în ordinului nr. 125 din 06 octombrie 2016, ținând cont de faptul că, prin ordinul nr. 158 din data de 01 septembrie 2016, i-a fost permis Victoriei Beiu să își reia activitatea, în funcție de șef al farmaciei, după concediul pentru îngrijirea copilului, începând cu 01 septembrie 2016 (f.d.9 vol. I).

Or, instanța de apel nu a stabilit cu certitudine dacă, la momentul comiterii presupusei abateri disciplinare de către Victoria Beiu, în obligațiile de serviciu ale șefului farmaciei, era inclusă obligația de a efectua controlul medicamentelor, ce sunt prezente în farmacie și de a filma în incinta IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, în special, în secția „Farmacie”, or farmacia are un regim special și deține date confidențiale.

În conformitate cu art. 9 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntâmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, informează părțile despre posibilitatea inițierii procesului de mediere și ia orice alte măsuri necesare bunei desfășurări a procesului, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept, efectuează alte acțiuni prevăzute de lege.

Colegiul reține că, în pofida rolului dirigitor al instanței judecătorești, instanța de apel nu a examinat și nici nu a întreprins măsuri pentru a examina fișa de post a șefului farmaciei sau Regulamentul de ordine internă, necesare pentru a stabili cu certitudine, obligațiile de serviciu ale funcției deținute de Victoria Beiu. Or, la materialele cauzei lipsește fișa de post a șefului farmaciei sau Regulamentul de ordine internă a IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”.

Mai mult, instanța de recurs reține că, prin Ordinul din 04 ianuarie 2016 a directorului IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a fost instituită Comisia de bază pentru inventarierea anuală și verificări inopinate, în componența căreia nu a fost inclusă Victoria Beiu (f.d.126-131 vol. I). Iar, instanțele ierarhic inferioare au omis să verifice dacă în atribuțiile de serviciu ale Victoriei Beiu este și obligația de a efectua controlul medicamentelor, ce sunt prezente în farmacie, sau dacă Victoria Beiu a fost inclusă în Comisia de bază pentru inventarierea anuală și verificări inopinate din cadrul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, prin Ordinul directorului IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, or asemenea acte lipsesc de la materialele cauzei.

În afară de aceasta, Colegiul conchide că, deși, instanța de apel a constatat că, sunt relevante litigiului dedus judecătii, prevederile art. 201 Codul muncii, care stipulează că, disciplina muncii reprezintă obligația tuturor salariaților de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convențiile colective, cu contractele colective și cu cele individuale de muncă, precum și cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unității, a omis să examineze și nici nu a întreprins măsuri pentru a examina contractul colectiv de muncă și Convenția colectivă, la nivel de ramură.

Colegiul reține că, pe parcursul examinării cauzei în fond, Victoria Beiu a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat calcularea și achitarea Victoriei Beiu, a salariul de 4300 lei, plus suportul la salariul, în mărime de 30%, pentru absența forțată de la muncă, începând cu 01 septembrie 2016 pînă la data pronunțării hotărârii judecătorești. Iar, prin hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, menținută prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a încasat din contul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” în beneficiul Victoriei Beiu, salariul pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada cuprinsă între 06 septembrie 2016– 06 octombrie 2016.

Conform art. 329 Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Iar, art. 330 Codul muncii, în vigoare la data examinării litigiului dedus judecătii, prevede că, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligația survine, în particular, în caz de: refuz neîntemeiat de angajare; eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă; staționare a unității din vina angajatorului, cu excepția perioadei șomajului tehnic (art.80); reținere a eliberării carnetului de muncă; reținere a plății salariului; reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu; răspândire, prin orice mijloace (de informare în masă, referințe scrise etc.), a informațiilor calomnioase despre salariat; neîndeplinire în termen a hotărârii organului competent de jurisdicție a muncii care a soluționat un litigiu (conflict) având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci.

Respectiv, Colegiul conchide că, instanța de apel, în baza rolului diriguitor al instanței de judecată, urma să verifice dacă Victoria Beiu a fost privată ilegal de

dreptul de a munci, cu identificarea cazului privării ilegale de posibilitatea de a munci, enumerate exhaustiv la art. 330 Codul muncii.

În același timp, instanța de apel a omis să stabilească care a fost salariul Victoriei Beiu, începând cu 01 septembrie 2016 pînă la data pronunțării hotărârii judecătorești, or, la materialele cauzei lipsește certificatul cu privire la salariul reclamantei.

Totodată, instanța de recurs reține că, la 30 martie 2017, Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” a depus acțiunea reconvențională împotriva Victoriei Beiu cu privire la anularea ordinelor, a contractului de muncă și a acordului suplimentar la contractul de muncă.

În motivarea acțiunii reconvenționale, IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” a indicat că, ordinul directorului IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” nr.184 din data de 20 noiembrie 2008; ordinul nr.129 din 28 noiembrie 2008, ordinul nr.188 din data de 28 noiembrie 2008, emis de directorul IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, contractul individual de muncă nr.148/08 din 20 noiembrie 2008, acordul suplimentar nr.148/08-150 din 28 noiembrie 2008 la contractul individual de muncă nr.148/08 din 20 noiembrie 2008, sunt lovite de nulitate, din motiv că, Victoria Beiu nu este suficient de calificată și nu deține studiile corespunzătoare, pentru a exercita funcția de șef al farmaciei, într-o instituție medico-sanitară publică pentru copii, precum este IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”.

Conform art. 57 Codul muncii, în vigoare la data la încheierii contractului individual de muncă nr.148/08 din 20 noiembrie 2008, între IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” și Victoria Beiu, încheierea contractului individual de muncă, persoana care se angajează prezintă angajatorului următoarele documente: buletinul de identitate sau un alt act de identitate; carnetul de muncă, cu excepția cazurilor când persoana se încadrează în câmpul muncii pentru prima dată sau se angajează la o muncă prin cumul; documentele de evidență militară – pentru recruți și rezerviști; d) diploma de studii, certificatul de calificare ce confirmă pregătirea specială – pentru profesiile care cer cunoștințe sau calități speciale; e) certificatul medical, în cazurile prevăzute de legislația în vigoare.

Colegiul reține că, instanța de apel nu a stabilit care au fost actele prezentate de Victoria Beiu la angajare, deși IMSP SCMC „Valentin Ignatenco” invocă că, Victoria Beiu nu deținea studiile corespunzătoare pentru a exercita funcția de șef al farmaciei, în momentul angajării.

Instanța de recurs reține că, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, dar au aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, și anume, în litigiul dedus judecății, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, nu se întemeiază pe normele materiale cu un caracter imperativ, în baza cărora a fost înaintată acțiunea reconvențională, dar conțin doar o enumerare ale unor fapte, fără trimiteri la norme legale, respectiv, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Conform art. 84 alin. (1) Codul muncii, nerespectarea oricărei dintre condițiile stabilite de prezentul cod pentru încheierea contractului individual de muncă atrage nulitatea acestuia.

Instanța de recurs menționează că, nulitatea contractului individual de muncă urmează a fi apreciată prin prisma prevederilor Codului muncii, care sunt norme speciale ce reglementează raporturile de muncă.

Astfel, Colegiul relevă că, instanța de apel urma să aprecieze nulitatea contractului individual de muncă, prin prisma prevederilor Codului munci, dar nu în baza art. 206, 207 și 210 Cod civil, care reglementează nulitatea actelor juridice, în general.

Or, conform art. 6 alin. (3) al Legii nr. 780 din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, actul legislativ special cuprinde norme juridice aplicabile în exclusivitate unor categorii de raporturi sociale sau subiecte strict determinate prin derogare de la regula generală. În caz de divergență între o normă a actului legislativ general și o normă a actului legislativ special cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ special.

Conform jurisprudenței CtEDO, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Acest principiu este unul din elementele noțiunii mai largi de ”proces echitabil”, ce impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa, în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu adversarul ei (cauza Ankerl contra Suediei, hotărârea din 18 februarie 1997; cauza Niderost -Huler contra Suediei, hotărârea 1997-1/24 noiembrie 1997).

În contextul dat, instanța de recurs reține că, cele descrise supra indică la o examinare superficială a cauzei de către instanța de apel, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță, prin prisma prevederilor legale și fără a intra în esența litigiului dedus judecătii, precum și a pretențiilor formulate de Victoria Beiu și IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”.

Colegiul menționează că art. 20 din Constituția Republicii Moldova prevede că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție, și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară, simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemoțivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare atrage casarea ei.

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din data de 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei

decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

Astfel, instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel nu conține o apreciere certă, ce ar determina definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns. Respectiv, instanța de recurs este în imposibilitatea de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea hotărâri.

Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu să se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel a soluționat eronat litigiul în cauză, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a admite recursul declarat de IMSP SCMC „Valentin Ignatenco”, se casează decizia din data de 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea de a permite accesul la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” împotriva Victoriei Beiu cu privire la anularea ordinelor, a contractului de muncă și a acordului suplimentar la contractul de muncă, cu trimiterea spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La judecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate supra, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, reieșind din circumstanțele esențiale ale litigiului dedus judecării.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco”.

Se casează decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Beiu împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco”

cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea de a permite accesul la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru copii „Valentin Ignatenco” împotriva Victoriei Beiu cu privire la anularea ordinelor, a contractului de muncă și a acordului suplimentar la contractul de muncă, cu trimiterea spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Nina Vascan